

retenidor m. corda amb
què, des de terra, es reté la
barca en anar-la

↓ [Quant a la flexió,
com abstenir-se]

Retenir les llàgrimes

reteniment m. Acció de
retenir.

retenir | v. tr. No deixar que (al-
gui o alguna cosa) se'n en vagi,
obeeixi a una impulsió. No es
despen marcar massa aviat:
retinquen-los fis al ventre. No
retenir d'estómac una medeci-
na, treure-la. No retenir la me-
mòria una cosa. Retenir l'orina
no orinar per malaltia. Volia
treure's de casa, però el vай po-
der retenir de fer ho? | No es
poqué retenir d'omphir-lo de
d'impropis | d'ans li ha retin